

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 3379—80), saaledes ændret, §§ 2—3 (se Tillæg A. Sp. 3379—80), Lovforslagets *Titel* (se Tillæg A. Sp. 3379—80), saaledes ændret, samt *Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges* uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om forskellige Anlæg paa Jyllands Vestkyst og ved Skagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 1099 ff.).

Sagen sættes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage): Jeg behøver neppe at genkalde i det høje Tings Erindring, at det foreliggende Lovforslag om Udførelse af en Række Arbejder paa Jyllands Vestkyst og ved Skagen har en meget lang Forhistorie. Spørgsmaalet om at iværksætte Anlæg, som kunde tjene til at lette den lokale Fiskerbefolkning paa Jyllands Kyster i Udøvelsen af dens Erhverv og Virksomhed paa Havet, eller maaske ogsaa Anlæg, som kunde tjene til at fremhjelpe dels et større Fiskeri, dels maaske ogsaa Handelens og Skibsfartens Interesser — disse Spørgsmaal have gennem mange Aar været Genstand for en stadig paa ny optagen Undersøgelse og Drøftelse. Det har da ogsaa vundet almindelig Erkendelse, at der for Statsmagten er Grund til her at bringe Ofre. De barske og besværlige Naturforhold paa Jyllands Vestkyst staa jo i stærk Modstridning til de saa meget blidere Kaar, hvorunder vi leve ved Østkystens og Øernes Fjorde og Sunde. Og den Befolkning, som lever derovre, har et naturligt Krav paa, at Statsmagten søger inden for overkommelige Grænser at hjælpe paa de Vanskeligheder og Besværligheder, som den har at kæmpe mod. Der har da i den sidste Menneskealder gentagne Gange været nedsat Kommissioner med den Opgave at søge at fremsætte hensigtsmæssige og gennemførlige Forslag i denne Retning; senest er dette sket ved den Kommission, som blev nedsat i 1897, og som afgav sin Betænkning i Aaret 1900. De Forslag, som denne Kommission har fremsat, ere grundede paa et indgaaende og efter min Opfattelse omhyggeligt og fyldestgørende Arbejde. Dens

Indstillinger ere i Hovedtrækkene fulgte i det Lovforslag, som her foreligger, og som nu er vedtaget i det andet Ting. Kommissionen kommer til den Erkendelse, som vistnok mange af os ogsaa uden Kommissionens Indberetning ere komne til, nemlig, at Anlæg af egentlige, store Havneværker paa Jyllands Vestkyst maa betragtes i alt Fald for Tiden som ganske uigennemførlige. De Bekostninger, som Anlæg af denne Art vilde medføre, løbe op til saadanne Summer, at de ikke staa i noget som helst rimeligt Forhold til den Nytte, de vilde kunne gøre hverken for den lokale Befolkning eller for en forventet Udvikling af Fiskeriet i Almindelighed, eller for en præsumeret Handelstrafik. Det drejer sig om saadanne Beløb som fra 10 Mill. til 30 Mill. for de forskellige Havneanlæg, der have været projekterede paa Jyllands Vestkyst. Derimod er der en Foranstaltning, som er bleven anbefalet af Kommissionen, og som det synes, at ogsaa Fiskeribefolkningens Ønsker mere og mere have samlet sig om, efterhaanden som der er vundet Klarhed over de store Havneprojekters Uigennemførlighed, nemlig saadanne mindre, lokale Anlæg, som kunne tjene til Betyggelse for den stedlige Fiskerbefolkning, navnlig til Sikring for, at den under vanskelige Vejrforhold kan lande paa Kysten med mindre Fare, end Tilfældet er nu. Medens altsaa Kommissionen skyder Tanken om noget egentligt Havneanlæg til Side, for saa vidt angaar Kysten fra Skagen til Esbjerg, har den indstillet i første Række, at der anlægges en Fiskerihavn ved Skagen. Denne Havn søger sin Begrundelse ikke blot i Hensynet til den meget store Fiskeribefolkning, som lever paa Skagen, og som er omtrent halvt saa talrig som hele Fiskerbefolkningen fra Skagen ned til Esbjerg, men tillige deri, at den vil kunne tjene i alt Fald til Dels til Støtte for Fiskeriet i større Almindelighed. Et Havneanlæg som dette vil kunne være til Hjælp for Kutterfiskerne, navnlig for dem, der gaa uden for Skagen og fiske i Skagerak. Man vil saaledes paa Jyllands Nordspids faa en Fiskerihavn svarende til Esbjergs Fiskerihavn ved den sydlige Grænse. Som supplerende Anlæg foreslaar Kommissionen endvidere at forbedre Forholdene i Thyborøn Kanal, saaledes at Besejlingen sikres, og, naar dette er sket, eventuelt at anlægge en Fiskerihavn inden for Kanalen, saa at Kutterfiskerne ogsaa der kunne have et sikkert Tilflugtssted og finde en Plads for Afsætning af deres